

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **R. G.**, zast. Mgr. Jiřím Schüllerem, advokátem se sídlem Balbínova 24, Praha - Vinohrady, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/32, Praha 4, proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 21. 8. 2008, č. j. CPR-3283-1/ČJ-2008-9CPR-C220, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2012, č. j. 8 Ca 353/2008 - 63, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 8. 2008, č. j. CPR-3283-1/ČJ-2008-9CPR-C220. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha, ze dne 9. 1. 2008, č. j. SCPP-085193/PH-XIII-CI-2007, kterým byla zrušena platnost víza k pobytu stěžovatele nad 90 dnů za účelem studia na území České republiky.

Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvádí, že se na území České republiky zdržuje na základě víza za účelem strpění již více než 5 let. Má zde matku i snoubenku, se kterou plánuje svatbu. Současně je studentem vysoké školy, od 1. 2. 2013 bude studovat na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti vedoucím k výkonu rozsudku městského soudu by stěžovatel utrpěl nenahraditelnou újmu, neboť by musel opustit zázemí, které si v České republice vybudoval, opustit matku i snoubenku. Navíc by mu bylo znemožněno dostudovat. V Kazachstánu, odkud pochází, již nemá žádné kontakty. Současně má za to, že se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem práv třetích osob a ani není v rozporu s veřejným zájmem.

Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Novelou soudního řádu správního, provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně právní úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby v § 73 s. ř. s. Podle nového znění § 73 odst. 2 s. ř. s. lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na rozdíl od předchozí právní úpravy tak již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), ale nepoměr mezi následkem (tj. „újmou“), která by žalobci vznikla nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmu, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Od stěžovatele, který žádá o přiznání odkladného účinku, se především očekává dostatečně konkrétní a individualizované tvrzení o tom, že mu v důsledku napadeného rozhodnutí (jehož systace by bylo přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti dosaženo) vznikne nepoměrně větší újma, než jiným osobám, a vysvětlení, v čem spočívá tato újma a její rozsah. Ačkoliv stěžovatel v kasační stížnosti opírá důvody pro přiznání odkladného účinku o dikci ustanovení § 73 s. ř. s. ve znění účinném do 31. 12. 2011, materiálně lze toto tvrzení vyhodnotit jako tvrzení o nepoměrně větší újmě vzniklé nepřiznáním odkladného účinku oproti újmě vzniklé jiným osobám v důsledku jeho přiznání.

V nyní projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu uvádí dostatečně konkrétní skutečnosti, které osvědčují možnost vzniku nepoměrně větší újmy nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti.

S ohledem na skutečnost, že v důsledku nepřiznání odkladného účinku by stěžovatel musel opustit Českou republiku, Nejvyšší správní soud má za to, že taková újma je nepoměrně větší, než újma vzniklá jiným osobám přiznáním odkladného účinku. Nejvyšší správní soud při této úvaze rovněž přihlédl k délce trvání řízení před městským soudem, která činí přibližně 4 roky. Nejvyššímu správnímu soudu rovněž nejsou známy žádné negativní důsledky, které by mohly přiznáním odkladného účinku vzniknout třetím osobám či být v rozporu s veřejným zájmem.

Po zhodnocení zjištěných skutečností tak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě naplněny, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

Závěrem zdejší soud připomíná, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nikterak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. listopadu 2012

JUDr. Radan Malík
předseda senátu